

Autor: Mircea Eliade

Článek Mircey Eliadeho pojednává o tom, jak ti, kdož mluví o „svobodě“, obhajují libertarianismus, anarchii a „demokracii“, nechápou skutečnou podstatu svobody a díky jejich materialismu a strachu vlastně nejsou svobodní. Eliade tvrdí, že jen rumunské legionářské hnutí (Železná garda vedená Corneliem Codreanu) chápe svobodu ve skutečném smyslu slova a že Legionáři dosahují skutečné svobody prostřednictvím své spirituality.

Je zde jeden aspekt týkající se Legionářského hnutí, který dosud nebyl dostatečně prozkoumán: *svoboda jednotlivce*. Legie, která je především duchovním hnutím usilujícím o stvoření nového člověka a spásu vlastních lidí, nemůže růst a nemohla dospět, aniž by si cenila svobody jednotlivce; svobody, o níž bylo napsáno mnoho knih, kterými byly zaplněny celé knihovny, a na jejíž obranu zaznělo množství demokratických projevů, aniž by tato svoboda byla opravdu žita a doceněna.

Lidé, kteří mluví o svobodě a prohlašují, že jsou ochotni pro ni zemřít, jsou titíž, kdo věří v materialistická dogmata a fatalismus: společenské třídy, třídní boj, nadřazenost ekonomie apod. Je zvláštní, když se za „svobodu“ staví člověk, který nevěří v Boha ani v nadřazenost ducha a život po smrti.

Takový člověk, ačkoliv mluví v dobré víře, zaměňuje „svobodu“ za libertariánství a anarchii. O svobodě může být řeč pouze z hlediska duchovního života. Ti, kdo zpochybňují nadřazenost ducha automaticky upadají do mechanického determinismu (marxismu) a nezodpovědnosti.

Lidé jsou dnes navzájem spojeni buďto poutem hédonismu nebo společného ekonomického poslání. Jsme kamarádem pana X, protože on je náhodou mým příbuzným, nebo s kolegou z práce, čímž jsme tedy kamarády z hlediska mzdy. Svazky mezi lidmi jsou téměř vždy nedobrovolné, jsou přirozeně dané. Nemohu ovlivňovat svůj rodinný původ. A v ohledu ekonomického poslání, bez ohledu na to kolik sil do něj vkládám, bych mohl nanejvýše obměnit své kamarády v práci. Ale stále se budu nacházet v solidárním vztahu s některými lidmi, které neznám, a se kterými mě svazuje jen možnost být bohatý nebo chudý.

Avšak v některých duchovních hnutích jsou lidé navzájem vázáni svobodou. Lidé mohou

dobrovolně vstoupit do duchovní rodiny. Žádné vnější předurčení je nenutí stát se bratry. Když se podíváme zpět do dnů, kdy se rozšiřovalo křesťanství a získávalo přívržence, bylo duchovním hnutím, ke kterému se lidé přikláněli ve společné touze naplnit své životy duchovně a přemoci smrt. Nikdo nebyl nucen stát se křesťanem. Naproti tomu stát na jedné straně a jeho pud sebezáchovy na druhé straně přestupu na křesťanství neúnavně kladly překážky.

Ale touha po svobodě, touha utvářet svůj vlastní osud, touha přemoci své biologické a hospodářské předurčení byla i tváří v tvář překážkám velmi silná. Lidé se přidávali ke křesťanství, přestože věděli, že se stanou přes noc chudými a zanechají své pohanské rodiny za sebou, přestože věděli, že budou možná po zbytek života uvězněni nebo budou dokonce čelit nejstrašnější smrti ze všech – smrti mučedníků.

Legionářství, které je pevně křesťanským hnutím naplňujícím toto učení v duchovní rovině nade všemi jinými, usiluje o svobodu a je vystavěno na svobodě. Jsi stoupencem legionářství, protože jsi svobodný, protože ses rozhodl překonat železné okovy biologického předurčení, strachu ze smrti a strachu z utrpení, okovy ekonomického předurčení, strachu, že skončíš na ulici. První věcí charakterizující Legionáře je zrození z úplné svobody – odvážil se osvobodit se z duchovního, biologického a ekonomického zotročení. Žádné vnější okolnosti Legionáře nemohou ovlivnit. Okamžikem, kdy se rozhodne přistoupit k hnutí, všechnen strach a komplexy méněcennosti na místě zmizí. Ten, kdo vstupuje do Legie, se navždy obléká do košile smrti. Znamená to, že je nyní natolik svobodný, že jej sama smrt již nedokáže zastrašit. Jestliže Legionář s takovou láskou v sobě rozvine ducha obětování a jestliže dokáže, že je schopný činit oběti, dosahující až ke smrti, jakou podstoupili Mořa a Marin, je jasně dokázána neomezenost svobody, kterou Legionář získal.

Ví, že nikdy nebude otrokem. A nejedná se pouze o etnické nebo politické zotročení, ale především duchovní zotročení. Jestliže jsi připraven zemřít, žádný strach, slabost nebo stud tě nedokážou ujařmit. Nalézt smír se smrtí představuje totální svobodu, tu největší jakou je muž na zemi vůbec schopen přijmout.

Článek vyšel původně v revue *Iconar* č. 5/leden 1938, český překlad pochází z anglické verze na stránkách *Euro-Synergies: Forum des résistants européens*.